

EL BUTLLETÍ

BUTLLETÍ INFORMATIU CEIP POMPEU FABRA

Núm. 42

Desembre 2008

BONES VACANCES!!

BONES FESTES!

50 ANYS EDUCANT
PERSONES LLIURES

50 ANIVERSARI
POMPEU FABRA

Potser pensareu que us heu equivocat de revista, que això que ara esteu llegint no és el Butlletí del Ceip Pompeu Fabra, però ho és!

És el butlletí de l'escola vestit de festa, preparat per celebrar aquesta fita tan assenyalada com és el 50 è aniversari de l'escola.

Ha estat gràcies a la participació de més mares i pares, dels dots de bons negociadors d'alguns dels membres actuals de la comissió de butlletí, de l'engrescament i la col·laboració de moltes persones, de la il·lusió per un projecte comú, que hem pogut arribar a aconseguir la revista que ara estàs fullejant.

Totes aquelles persones que ja coneixeu la revista, observareu que hem mantingut les mateixes seccions. També hem mantingut el logotip que les presenta. Això sí, hem canviat el format, el disseny de les pàgines, hem millorat la impressió i hem creat una nova secció: el 50è aniversari. Aquesta secció són quatre pàgines centrals, d'un color diferent a les altres, que durant els tres butlletins del curs aniran recollint tot de notícies, esdeveniments, comentaris, imatges, ... relacionades amb l'efemèride que celebrem aquest curs.

Complir 50 anys bé es mereix aquest esforç!

Què més trobarem al butlletí d'aquest trimestre?

De la mà del tafaner coneixerem els noms de totes les classes. A la secció de retalls trobarem uns articles d'opinió sobre la carestia de la vida. A l'Ampa parla trobarem una explicació de com va anar la sortida de tardor i ... Però potser és millor que navegueu seguint el rumb que cadascú us vulgueu marcar i aneu descobrint els secrets de cada una de les seccions.

I ja sabeu, tota col·laboració serà benvinguda.

Bona lectura!

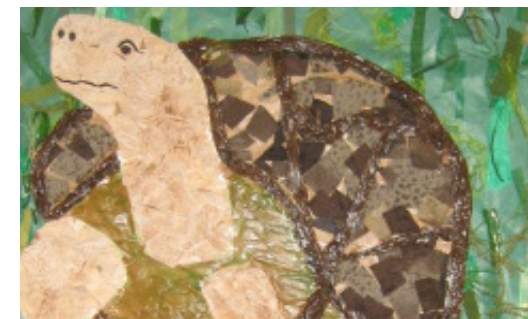
Leonor Carbonell
Directora de l'escola

NOMS DE CLASSES

ELS NENS I LES NENES DE P3 HEM TRIAT UN NOM PER A LA NOSTRA CLASSE... SOM LA CLASSE DE LES TORTUGUES!!

AMAGA EL CAP,
I ELS PEUS TAMBÉ,
TOTA ELLA HI CAP,
I PASSI-HO BÉ!!

P3, LA TORTUGA

EL CANGURET PETIT
S'HA FET GRAN
I SALTA MOLT ALT.
LES ORELLES SÓN GROSSES
I PUNXEGUDES.
LA CUA, LLARGA
COM UNA I.

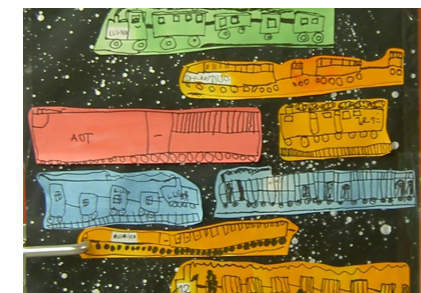
P4, ELS CANGURS

Si voleu saber com ens diem, heu d'encertar aquesta endevinalla:

ALGUNS SOM LLARGS I UNS ALTRES MÉS CURTS,
A VEGADES TENIM XEMENEIA
I A VEGADES NO EN TENIM,
PODEM ANAR SOTA TERRA I PODEM VEURE EL SOL,
ENS AGRADA PORTAR PASSATGERS I MERCADERIES,
PODEM PASSAR PER POBLES I MUNTANYES,
PERÒ SEMPRE PASSEM PER LA VIA.
QUÈ SÓM?

P5, ELS TRENS

EN JOAN I LA ROSA ESTAN BALLANT,
 EN JOAN I LA ROSA ESTAN SALTANT,
 LA ROSA DÓNA UNA VOLTA I TORNEN A COMENÇAR.
 QUE FELIÇOS DEUEN ESTAR! 😊

EN JOAN I LA ROSA SÓN ELS GEGANTS DE PRIMER, SÓN GUAPOS I PRESUMITS.
 EN JOAN ÉS PESCADOR I PAGÈS.
 LA ROSA PORTA CORONA I COLLARETS AL COLL PENJATS, 👑
 LES UNGLES PINTADES I NEGRES LES TRENES QUE PORTA ENGANXADES.

COM ENS AGRADEN ELS NOSTRES GEGANTS !!! 💕

1r, GEGANTES I GEGANTS

Lluna, llunàtica,
 Tu que ets tan bonica,
 Blanca i rodona,
 Amb cràters grans i petits,
 Que són molt bonics.
 Som llunàtics tan
 exquisits
 Que ens llepem els dits.

Lluna
 planetes
 bufona
 núvols
 blanca
 meteorits
 espai
 cel
 estels

2n, Llunàtics

Els de tercer hem triat aquest nom perquè entrar al cicle mitjà ens sembla un món nou que ens servirà per: Fer coses noves, com ara aprendre a escriure millor, a multiplicar i dividir, a llegir millor, a utilitzar el diccionari, paraules noves, les hores; millorar jugant, en les relacions amb els nostres companys i companyes, respectant-nos i sent més amables; i també volem pujar a un nou cicle, fer nous amics, fer-nos més grans, estudiar més, ser millors persones, seure millor, ajudar-nos els uns als altres, tenir més il·lusions, estudiar coses noves, i tenir un món nou per a tothom.

3r, Un món nou

En realitat no ens va costar gaire decidir el nostre nom: Pirates i corsaris. A gairebé tots els nens i nenes de la classe ens va semblar un nom divertit i diferent als que havíem tingut fins ara. 🐟

També, de seguida, ens vam posar d'acord amb la decoració de la porta. Un gran vaixell pirata en què tots junts navegarem al llarg del curs. Uns dies amb el mar en calma i alegre i d'altres amb el mar més intranquil.

Pel que fa als penjadors, vam fer una mena de muntatge amb la nostra cara i un cos tret d'una revista. El resultat ens va sorprendre a tots, ja que tots els nens vam optar per un cos ben original i ben diferent al nostre i, en canvi, les nenes van decidir posar-se ben guapes, escollint modelets espectaculars.

4rt, Pirates i corsaris 🐟

ENS DIEM "PUNTS SUSPENSIVS". SABEU PER QUÈ?

És un nom molt misteriós i ens agrada a la majoria de la classe. Un significat d'aquest nom podria ser la incertesa que ens depara el futur. A cada lletra del nom de la classe surt una foto nostra. A la foto sortim com si l'haguéssim fet fa molt de temps, però amb la bandera de Catalunya i un ordinador. Hi hem posat un ordinador com a eina que utilitzem. Vam veure una foto real de l'edat de Franco i sortia un telèfon, però nosaltres com a eina fiquem un ordinador.

Jordi Bladé i Pol Reig

Ens diem així perquè aquest curs està ple de sorpreses i ens les volem trobar durant tot el llarg camí de cinquè, i esperem que ens vagi molt bé.

Aboubakar Samake i Albert Robles

A la porta sortim tots com si estiguéssim a l'època d'en Franco, però una mica més actualitzada.

Marc Vilariño i Genís Calderer

La porta té punts de confetti, i a cada lletra hi ha una foto nostra com si fos de 50 anys enrera, però amb el mapa, la bandera de Catalunya i un ordinador en comptes d'un telèfon. És així perquè són els 50 anys de l'escola.

Paula Martínez i Albert Sánchez

5è, Punts suspensius 🌀🌀🌀🌀🌀

I MÉS ENLLÀ...

Per mi, "i més enllà..." em recorda un camí sense principi i sense final. Tot i que acabem la primària, el camí continua.

Georgina Collado

Sempre aprenem més enllà d'on estem!

Verònica López

"I més enllà..." m'inspira els camins, caminar endavant. Encara que costi, s'ha d'intentar i créixer.

Óscar Martín

Nosaltres a la vida vam començar un camí que encara no ha acabat. Encara tenim moltes coses per descobrir.

Quim Boltó

La porta, l'hem decorat així perquè ens mostra com hem anat creixent. És a dir, comença amb fotos de quan érem petits i acaba amb les de com som ara.

Irene Pérez

La porta de la nostra classe està decorada amb fletxes que assenyalen cap al futur, perquè és on volem arribar.

Marina García

6è, I més enllà

LA CRISI

M'han encarregat que escrigui un article sobre la crisi i, francament, no sé per on començar. Jo sóc un d'aquells ciutadans que quan llegeix el diari i arriba a la secció d'economia passo ràpidament els fulls perquè sembla que de cop tot està escrit en una llengua estranya i remota. De fet, quan he de fer algun tràmit financer i passo per la guixeta del banc o de la caixa, m'encomano a tots els sants del cel a veure si m'il·luminen amb la seva clarividència i puc sortir de l'oficina més savi i entenimentat, però això passa ben poques vegades, tot s'ha de dir, i acumulo en sortir encara més dubtes i neguits dels que ja tenia abans d'entrar-hi.

De totes maneres, sóc una persona voluntariosa i he procurat informar-me'n. Tot això que es parla avui dia de la crisi, crec que no ens ha agafat del tot desprevinguts. Ja fa temps que es parlava en aquest país de la bombolla immobiliària. Els preus dels pisos havien pujat desorbitadament i els bancs i caixes concedien les hipoteques amb molta alegria. Tothom coneix exemples de famílies que sense tenir uns ingressos massa estables, s'han ficat en compres d'habitatges caríssims. Els preus creixien i creixien i tothom afirmava que els habitatges nous no es podien comprar, però increïblement tots s'acabaven venent. Aquesta situació ha arribat aquest any a la seva fi. S'ha tocat sostre i més d'una família s'ha vist atrapada en una hipoteca la quota de la qual va augmentant mes a mes per l'increment

de l'euríbor. Hipoteques per les quals fa dos o tres anys es pagava una quota de 800€, actualment han duplicat el seu cost mensual. El nivell d'endeutament de les famílies ha augmentat tant que el consum intern s'ha enfonsat.

Moltes constructores s'han trobat en la situació de no poder vendre els seus habitatges i els posen en lloguer, però malgrat tot no aconsegueixen treure's els del damunt. Les entitats bancàries van començar a restringir els seus crèdits davant l'augment de la morositat. Tot plegat, és com un peix que es mossega la cua. Hom pensava que arribats a aquest punt, el més normal fora el descens dels preus dels pisos, la qual cosa reactivaria la demanda en el mercat (això de les lliures del lliure mercat sembla que també han fet figa aquesta vegada...), però aquest descens no es produeix tal com desitgen la majoria de famílies que s'ho pensen i repensen abans de ficar-se en segons quins embolics. Vet aquí que hem arribat a una crisi de confiança en el mercat!

Aquesta crisi s'ha fet prou evident en la situació de la borsa. En aquests darrers dies s'han produït les caigudes més espectaculars a la seva història. Alguns experts han afirmat que malgrat l'època de recessió en què l'economia mundial sembla haver entrat, el pànic s'havia apoderat dels accionistes d'una forma irracional. El cas és que aquells que tinguin alguna inversió en borsa, ja sigui en accions o plans de pensions, o bé

altres productes financers, hauran pogut comprovar amargament la pèrdua del valor de la mateixa.

Les notícies d'empreses que comencen a tancar o reduir les seves plantilles, estan a l'ordre del dia: Nissan, Frigo,... són noms d'empreses prou conegudes per la seva implantació en la nostra societat i que indiquen clarament el grau d'afectació al que la crisi està arribant. La situació, ara per ara, és negativa, però tot sembla augurar que el pitjor encara ha d'arribar. El Banc d'Espanya va confirmar recentment la caiguda del Producte Interior Brut (PIB) en un 0'2 % durant el tercer trimestre de l'any. Amb aquesta dada es posa fi al període de creixement més llarg de la nostra democràcia.

Amb el sector de la construcció i industrial en crisi, sembla que només el sector de serveis està en condicions de generar feina i creixement, encara que a un ritme molt baix. Ara bé, resulta sorprenent que, malgrat aquest context de crisi a tants nivells, els bancs i les caixes continuen anunciant beneficis astronòmics. Dic sorprenent per no dir immoral. De fet la crisi, com sempre passa, afecta més a uns que a d'altres que semblen que n'estiguin al marge...

Tornem doncs a recuperar la safata de cambrer o el davantal de fer feines, perquè sembla que durant un temps ens toca el rebre. Si no, sempre queda l'opció de vestir-nos de torero o sevillana i passejar-nos per las Rambles en busca del turista (aquests no deixen de visitar-nos malgrat tot...) per deixar-nos retratar i treure'n així alguns calerons que ens ajudin a arribar a final de mes.

Toni López
(pare 3r i P3)

CRISI?... QUINA CRISI?

Com ens està afectant la crisi a les nostres butxaques, ho notem de veritat en pròpia carn o ho notem al nostre voltant? Ens estem de comprar les coses que no son de primera necessitat, però que passa amb les que sí ho són? Realment han pujat també els preus a conseqüència de la crisi?

La veritat és que jo sí que tinc la sensació que ara pago més pel carro de la compra que fem setmanalment, però el que no sé segur és quan va començar aquesta pujada, ni si realment té una relació directa amb la crisi.

Vaig llegir un article l'altre dia que parlava de la pujada de preus durant els últims set anys (l'article es de fa un any, però): a partir del 2001 amb la entrada de l'euro els preus de molts aliments bàsics ha pujat al voltant de un 43% (la llet, que costava 56€ al 2001, ara costa 97€, també parla de una pujada proporcional en altres productes com ara els ous, el detergent, etc.). Aquest article parla de un estudi que va fer El País el desembre del 2001 en un carro de la compra d'un supermercat Hipercor de Madrid, comparant els mateixos productes sis anys més tard: el carro de la compra s'ha encarat un 42'8% en general, i en concret un 32'6% en aquells productes en idèntiques condicions (mateixa marca, producte i mida). Tot supera de bon tros l'augment de l'IPC que en aquests anys ha crescut un 21'8%. En un període en el que l'augment del salari mitjà un 7'95 % que s'ha situat en 1608 €, segons l'Institut Nacional d'Estadística (INE).

Segons els estudis, el que més s'ha encarat ha estat la llet (71'6 %) des del 2001, seguit de la carn i el peix (63'1%), dels ous (34%), l'oli de gira-sol (40%), el pa (40%) i les fruites i verdures (12'6%). També s'ha trobat en l'informe algunes baixades de preu: les patates, l'enciam, tomàquet fregit i l'arròs. La Coca Cola destaca com a producte que no ha variat en tots aquests anys. O sigui, que ja sabeu, per estalviar per la crisi: menú (amanida d'arròs, de patata, o arròs amb tomàquet fregit!)

Rosa M Navinés
(mare de 4rt)

Font d'informació:

http://www.elpais.com/articulo/economia/carro/compra/disparaelpiepeico/20071223elpiepeico_1/Tes?print=1

Articles relacionats:

<http://www.2ominutos.es/noticia/417860/0/precios/alimentos/limones/>

I, A MÉS A MÉS, EL NADAL

Vacances d'estiu. Viatges, aventures, diversió, descobriments, festes i alegria. Traducció: la paga extra a Can Pistras (que no és ben bé una casa rural bucòlica i familiar).

Comença l'escola. Bates, llibres, motxilles, excursions... Pacència. Mira la mainada amb quina il·lusió comença el nou curs. Oi que fa goig? I fixa't quina crescuda, guaita que gran i guapo. Però el somriure no ens dura gaire. Així que arriba la fresqueta de la tardor ens adonem que no hi ha ni un trist pantaló que arribi més enllà dels turmells. I de les mànigues llargues ja no cal ni parlar-ne. Au, a comprar el vestuari de la nova temporada.

La hipoteca. Mes a mes vaig mirant la quantitat de quotes que em queden per pagar. M'agafa vertigen. No hi entenc ni un borrall d'economia, però ja no em perdo la secció sobre la Borsa del Telenotícies. Per on diu que para l'euribor?, agafa la calculadora, que haurem de pagar què?

El carro de la compra. La llet està a preu de petroli. La barra de pa sí que manté força bé el preu, però llàstima que vagi perdent pes. Per verdura, fruita i hortalisses, estic pensant de plantar un hortet al balcó de casa. Més a mà, impossible. A la peixateria em miro els raps amb aquelles boques esbatanades, després em miro el preu i se'm queda ben bé la mateixa cara. Veig a dreta i esquerra tot una mà de persones que, com jo, van mirant el preu de cada producte, valorant i decidint, per anar omplint mica a mica

aquell carro immens dels supermercats. Alguna alegria li hem de donar al cos, algun extra ens permetem. Sabem que un cop a la caixa ens en penedirem, però no ho podem evitar.

La bústia. O factures per pagar, o publicitat per consumir... i a pagar. És com per tirar-ne la clau a mar. Però visc massa lluny de la platja. I, va, fet i fet, aviat rebrem aquelles postals tant vistoses i nadalenques, se'n recordaran de nosaltres vells amics i familiars i....

I, a més a més, el Nadal!. Poca broma: amb data 18 d'octubre ja vaig veure per la tele el primer anunci que parlava de regals i regalets. Hi ha barris de Barcelona que ja tenen les llums posades, a punt per a ser enceses no fos cas que ens oblidéssim de l'època que s'apropa i de tot el que hem de fer (llegeixis comprar). Joguines, colònies, roba, llibres, CDs i DVDs (calla, no, que això es pirateja i avall, que no em puc permetre el luxe d'una consciència que pensi en els drets d'autor), mòbils, corbates, collarets i arracades, més joguines i menjar per cinc-cents!

Crisi mundial no sé dir-vos, però el moneder escurat... cada vegada més aviat.

Bon Nadal, Bon Any i Bon Estalvi a tothom!

Ester Hidalgo
(mare P4 i P3)

COM INFLUEIX L'ALIMENTACIÓ EN EL COST DE LA VIDA?

S'entén com a cost de la vida, les despeses mínimes o indispensables per al sosteniment d'una llar obrera. Estan inclosos l'alimentació, l'educació, la indumentària (roba i calçat), l'habitatge (incloent-hi la hipoteca/lloguer així com les despeses generals: llum, gas, aigua, telèfon, etc...) entre aquests hi ha un mínim per a oci i cultura.

La despesa de les llars espanyoles en menjar, tant a casa com a fora, no és petita, va pujar a 65.185 milions d'euros entre juny del 2007 i juny de 2008, gairebé un 7% més que els dotze mesos anteriors. Una família catalana es gasta 1.722 euros a l'any a omplir el carro de la compra només en menjar.

L'augment dels preus ha provocat que el cost en alimentació sigui més gran -la mitjana de 18,2 euros per cada vegada que es va a la botiga, davant dels 12 euros de fa sis anys-. Aquest augment ha obligat a les famílies a mirar-se més quins tipus de productes són el que omplen el seu cistell. Els productes que més s'han reduït són aquells que realment no són necessaris com la cosmètica decorativa o productes capil·lars, també es veuen afectats la "bolleria" i els plats precuinats o cuinats. El tèxtil també ha estat dels més afectats, es compra menys (retrocedint un total de 5,9%). El nombre d'articles (uns nou de terme mitjà) no ha variat gaire en els últims anys, però si la relació qualitat-preu i la proximitat alhora de fer la compra.

Aquests nous hàbits de consum han provocat un increment representatiu de les anomenades marques blanques. Hi ha ara més llars "low cost" (baix cost) que són fidels a les botigues de descompte, tipus Dia, Lidl, Mercadona..., on efectuen més d'una tercera part de la seva despesa en productes de gran consum. Quasi una de cada quatre famílies espanyoles s'engloba dins d'aquest perfil. Les llars que busquen l'oferta de cada botiga i el que van amb la llista de la compra i no surten del guió, també han augmentat (en conjunt suposen més del 30%).

Sílvia Benito Nenesich
(mare de 4rt, 2on i P3)

APRENDRE A TOLERAR LES FRUSTACIONS

Hem assistit a una altra de les xerrades de l'Escola de pares del nostre centre. L'Asun López Carretero, que n'és la responsable, ens va deixar anar el primer interrogant després d'una pluja d'idees per part dels assistents sobre el concepte de frustració.

És així que va canviar el títol del col·loqui pel d'Aprenere a escoltar el desig, per apuntar la idea que hem d'organitzar-nos perquè el desig del que volem aconseguir sigui més realista i tenir, així, una bona mesura del que realment podem assolir.

Després d'aquest inici, amb les aportacions del que els pares i les mares assistents sabíem sobre el tema, l'Asun va passar a parlar sobre els nostres fills. Va explicar que els nens i les nenes no neixen regulats. Si no han tingut els límits adequats durant el seu desenvolupament físic, psíquic, intel·lectual i afectiu, quan esdevenen adults no saben limitar els seus desitjos ni tenen clar què és el que realment poden aconseguir. Si no aconseguixen autolimitar-se, seran persones que no sabran escoltar-se bé, no sabran triar quan sigui el moment, ni distingir el que és important del que no ho és. I és en aquest punt on entra la nostra feina de pares i mares.

Ajudar-los en el seu procés evolutiu vol dir:

- no ser massa exigents
- no dir "sí" a la primera ni per norma
- no transmetre'ls sempre insatisfacció
- ensenyar-los a compartir (encara que ens costi penes i esforços)
- regular els seus sentiments quan no aconseguixen el que volen a la primera
- donar importància al temps per a assolir reptes i saber tenir espera (no esperar que siguin els altres els que solucionin les coses)
- vigilar perquè el pes que els caigui a sobre durant la vida, el puguin suportar, ja que ells ja tenen la seva pròpia experiència i món interior
- no satisfer la demanda sense exigir l'aprenentatge de demanar-ho bé.

En acabar la tertúlia, vàrem tenir la sensació que se'ns havia fet curta o que s'hi havia aprofundit poc, perquè quan parlem dels nostres fills, ja se sap, mai no en tenim prou!

Escola de Pares

SORTIDA DE LA TARDOR

Com cada any, el mes d'octubre va servir per fer la tradicional sortida per celebrar l'arribada de la tardor. El cap de setmana del 25 i 26 d'octubre ens vam reunir un grup de famílies de l'escola a la casa de colònies Can Coromines entre Campdevàrol i Gombrèn, al Ripollès. Antigament aquesta sortida rebia el nom de la sortida dels bolets, però darrerament no n'havíem vist cap. Però aquest cop no es pot dir el mateix: només arribar a la casa, al voltant de la qual hi havia un camp de futbol i una petita àrea de pic-nic, qui més qui menys va aconseguir caçar algun bolet remenut i despistat: fredolics i camasescs de temporada van omplir les butxaques d'alguns dels membres de l'expedició. La collita es va consolidar amb un formós rovelló i altres exemplars que l'endemà van caçar durant la passejada fins a Gombrèn i que van servir per fer unes saboroses truites per sopar.

El pla del cap de setmana va ser l'habitual. Un grup d'unes 50 persones van arribar dissabte a la tarda a una casa confortable, però que encara estava d'obres. La casa disposava d'uns salons molt agradables on vam fer els àpats,

i de tres habitacions on ens vam allotjar. Al vespre, després de sopar, es va organitzar el tradicional joc de pistes, on els nois/ies de l'escola i els seus pares i mares van haver de superar terribles reptes com cantar, explicar acudits, dir embarbussaments i altres proves d'enginy. El bon clima de la vetllada es va veure alterat per la irrupció del pare xungo que es va dedicar a fer repetir les proves ja superades als diversos grups participants.

L'endemà, amb el canvi horari fet (va coincidir amb l'endarreriment d'una hora del rellotge), van arribar la resta d'excursionistes, fins a arribar a les 93 persones. Es va aprofitar per fer una passejada fins l'ermita i vam visitar Gombrèn on qui va voler va poder comprar embotits de la zona. La visita a la casa museu del Comte Arnau va quedar per una altra ocasió. L'excursió es va poder fer en un matí assolellat i en un ambient distès i relaxat. Després de dinar, les diverses famílies van anar passant i cadascú va tornar a casa seva enduent-se un bon record i algun refredat.

NOTÍCIES

A partir d'aquest primer trimestre del curs 2008/09, els butlletins de l'escola els podreu consultar, en format PDF, a la pàgina web de l'escola.

A l'hora estem donant un nou format a la pàgina web per tal de fer-la més atractiva i més dinàmica.

Sabeu que l'Ampa ha anat eliminant les notes informatives i que poc a poc ha anat implantant el correu web per passar tot tipus d'informacions. Aquest és també l'objectiu de l'equip pedagògic. Per tant la pàgina web haurà de ser un suport imprescindible per millorar la comunicació entre els diferents estaments que formem l'escola.

SORTIDA DE LA TARDOR 2008

Els dies 25 y 26 d'octubre foren les dates escollides per realitzar la ja esperada sortida de la tardor. Ens va acompanyar un temps esplèndid que ens va permetre passar un agradable cap de setmana.

La resposta de las famílies a la convocatòria va ser molt bona, participant unes 50 persones el primer dia a la que es van afegir unes 40 més el segon dia.

S'ha de destacar l'empenta de les famílies de parvulari que agafen el testimoni per la continuïtat d'aquesta sortida.

En el Ripollès, molt a prop del poble de Campdevànol es troba el Mas Les Coromines, la casa de colònies escollida per la Comissió d'activitats de l'AMPA. La primera impressió al arribar és la d'una casa en reformes, en la que destaca la grua que la corona, imatge que ens recorda a la Sagrada Família, però que quan ens apropem i entrem a dins, la veritat és que l'ambient és molt agradable i acollidor, encara que amb les incomoditats típiques de les lliteres, lavabos...

En l'apartat del menjar, no ens podem queixar, menú casa de colònies, abundant i servit ràpid. A destacar l'esmorzar amb torrades embotits, vi, etc.

La sortida ens va coincidir amb el canvi d'hora, el que en teoria ens suposava que podíem dormir una hora més, però el rellotge biològic dels petits va fer que encara ens despertéssim una hora abans del que hauria d'haver estat, hora que vàrem necessitar més d'un pare per haver estirat massa el ressopó de la nit anterior. Motius no ens mancaven ja que teníem fruits secs, galetes, cafè, begudes amb i sense, i un espai agradable i en bona companya.

Després del sopar, i per cremar els hidrats de carboni procedents de la pasta de la sopa, va arribar el divertit joc de pistes que degut a les lots va donar un toc alegre i mogut a la negra nit. Pares i fills van gaudir una estona de la magnífica nit plena de estels i bona temperatura.

El diumenge quan va arribar la resta de les famílies es va fer una excursió amb direcció al Santuari del Montgrony, una molt bonica passejada que fins i tot els més menuts van gaudir, després del esforç, com a recompensa van tenir un fabulós aperitiu made in l'AMPA.

Havent dinat, reposar una estoneta per agafar el cotxe i tornar a Barcelona.

Fins la propera!

David Ortiz
(pare de 4rt)

EL RACÓ DE LA TÀSIA

HB

Crec que ha arribat l'hora de presentar-me a tothom. La veritat és que totes aquelles persones que passen sovint per la biblioteca de l'escola ja em coneixen. Fins i tot estic convençuda que a casa ja us han parlat de mi.

Però els membres de la comissió de butlletí em van explicar que la meva neboda tenia una secció fixa en el butlletí i que, a partir d'ara, hauria de ser jo qui us comentés les novetats, les activitats i qualsevol tema relacionat amb la biblioteca. I, no és perquè sigui vanitosa, però he pensat que el primer tema del que us parlaria és de mi.

A hores d'ara ja haureu esbrinat que sóc la tieta de l'Anastàsia. Em dic Tàsia i la meua vida té molts trets singulars com per poder ser considerada una vida de novel·la. De fet estic convençuda que un dia d'aquests apareixerà un bon escriptor, o una bona escriptora (que jo no sóc una rata que cregui en cap tipus de discriminació) i voldrà escriure una novel·la amb mi com a protagonista. Si n'han escrit una sobre aquella rata anomenada Firming, per què no se'n pot escriure una altra sobre mi?

Totes i tots els que coneixeu el meu aspecte físic haureu deduït els meus orígens: certament, sóc una rata de claveguera. Ja sé que alguns humans mostren un cert recel envers aquesta espècie de rosegadors, però quan se'ns coneix personalment les coses es veuen

d'una altra manera. Sóc molt bona lectora i si oblidem els dos primer mesos de la meua vida, la resta he estat sempre vivint de biblioteca en biblioteca. Fins ara però, les biblioteques on he estat eren més aviat uns magatzems solitaris plens de llibres empolsinats i mal endreçats. Són aquestes males condicions les que m'han permès aprendre a llegir: poques vegades entrava ningú a la biblioteca i jo campava tranquil·lament entre els llibres. Poc a poc, quasi sense voler, vaig entendre tot el que dins d'aquelles andròmines s'hi amagava. I un cop saps llegir, ja sabeu que és com una mena de vici que no es pot deixar. He llegit tota mena de documents i de qualsevol tema. Un dels que en principi em va captivar més va ser el teatre. És per això que sóc tan expressiva i que em sé moure tan i tan bé. No és per criticar, però en aquest aspecte la meua neboda és molt més insulsa.

Des que he arribat a la biblioteca de l'escola estic encantada. Cada dia rebo la visita de molts nens i nenes i sempre estic enfeïnada. Aquí sí que s'està bé. Això sí, a vegades enyoro la soledat de les altres biblioteques on he estat, però aquesta enyorança se'm passa de seguida quan penso en la quantitat de coses que estic aprenent sobre els humans. Crec que seré jo qui acabarà escrivint un llibre.

Porto més de mitja pàgina escrita i encara no us he explicat perquè estic entre vosaltres. Aquest estiu em va venir a veure l'Anastàsia, estava molt contenta

de tots els anys que portava dins de la vostra biblioteca. Havia aprofitat molt el temps i coneixia en profunditat tot el vostre fons documental. Ella gaudia molt especialment de tots els llibres de geografia. Sabia de memòria els nom de tots els continents, dels diferents països, de les seves capitals, dels accidents geogràfics, dels costums i les maneres de fer de cultures diferents. Parlant, parlant va anar formant-se dins del seu cap una idea: volia viatjar, necessitava comprovar que tot allò que havia llegit existia de debò. Entre les dues vam anar madurant la idea i ara la meua neboda es troba viatjant pel món. El pacte va ser que ella viatjaria durant un any i jo ocuparia el seu lloc a la biblioteca. També vam acordar que escriuria una postal des de cada un dels països que visités i així els nens i les nenes de l'escola també podrien anar seguint la seva ruta. En el moment que escric aquest article ens ha enviat dues postals: una des de París i una altra des de Lisboa. Des d'on ens escriurà la propera vegada?

Bé, crec que per avui ja teniu suficient informació sobre mi. La propera vegada ja buscaré altres temes per comentar.

I per cert, aprofiteu les vacances de Nadal per llegir!

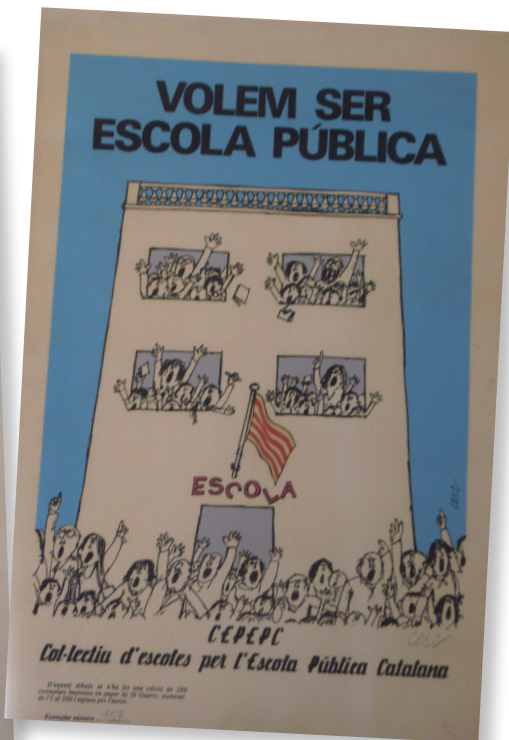
Tàsia,

La nova rata de la biblioteca

50è ANIVERSARI

FELICITATS POMPEU FABRA!!

DISCURS INAUGURAL: CURS 2008/2009

Bon dia! Avui dilluns 15 de setembre us volem donar la benvinguda a l'escola. Potser serà la primera vegada que rebeu aquesta benvinguda a la nostra escola, o potser serà la novena vegada. Les escoles ja ho tenim això: uns inicien un camí amb nosaltres quan els altres estan a punt de finalitzar-lo.

Però aquest serà un curs ben especial per a tothom: L'ESCOLA POMPEU FABRA FA 50 ANYS!.

Ja veieu si n'és d'especial aquest curs. En la nostra societat és habitual que alguns aniversaris siguin més festejats que altres. Per exemple: el primer aniversari, quan fem deu anys i posem dues xifres a la nostra edat, els 18 anys que marquen la majoria d'edat,... i així successivament. I fer 50 anys? També és una fita especial. Ho és en les persones en particular i ho és en institucions. I la nostra escola, que no sempre s'ha dit Pompeu Fabra, també ho vol celebrar.

La història de l'escola, sempre lligada a la història del barri, de la ciutat i del nostre país l'anirem coneixent durant el curs. Coneixerem el passat i pensarem el futur, tenint en compte el present. Serà un dels objectius de la Setmana de ... d'aquest curs. Però d'això, ja en parlarem!.

Per començar a celebrar el seu i nostre aniversari ens hem reunit avui cada classe al voltant d'una lletra. Segur que molts de vosaltres ja sabeu què hi dirà quan ajuntem i ordenem totes les lletres. Ho sabeu?.

És que aquesta nit ha fet molt vent i totes les lletres se'ns han barrejat! Ara les endreçarem i al mateix temps anirem fent un ACRÒSTIC. Els més grans ja sabeu què vol dir: buscarem paraules que comencin amb la mateixa lletra i que expliquin coses sobre nosaltres, totes i tots els que formem part de l'escola, grans, mitjans i petits. Fixeu-vos-hi bé que després a la classe haureu de continuar buscant paraules. El repte és veure si després ho sabrem convertir en un poema, un relat, un conte, ... ja ho veurem!

Jo aniré explicant un breu relat i diré unes paraules que teniu enganxades a cada lletra, quan digui la que correspon a la vostra lletra, s'aixequen les dues persones que el vostre mestre o mestra us dirà, la porteu aquí davant i us quedeu amb ella, aguantant-la fins que acabi la història, Poc a poc anirem escrivint dues paraules. Per saber quan he dit el mot clau faré uns senyals de cometes amb les mans.

De moment vaig a intentar explicar-vos un micro-relat:

Vet aquí que fa 50 anys es va fundar el barri del Congrés. Van construir moltes cases i van venir a viure moltes famílies. Algunes d'aquestes PERSONES van pensar que necessitaven una escola on portar els seus fills i filles. Carregades d'OPTIMISME, aquestes persones van decidir fer una escola, que començaria atenent als nens i les nenes més petits del barri: era una llar d'infants. Però els nens i les nenes s'anaven fent grans, i en venien més i continuaven necessitant una escola. Tenien molta MOTIVACIÓ per continuar endavant i l'escola va anar creixent amb la PARTICIPACIÓ de tothom. Anaven passant els anys, el nostre país anava despertant del malson de la guerra i la postguerra i anava trobant camins per l'esperança. I va arribar l'any 1968, es commemorava el centenari del naixement d'una persona que havia fet moltes coses per la nostra llengua i l'escola, amb molta EMOCIÓ va canviar el seu nom (que ara no us el diré perquè poc a poc l'estem escrivint). Començava una UTOPIA: un nou món era possible? Amb aquesta FANTASIA, que tenia molts trets de realitat, va continuar la seva tasca educativa a la nostra escola. Amb ALEGRIA i sense perdre el rumb, gràcies a la BRÚIXOLA de les noves pedagogies de l'aprenentatge, l'escola va continuar el seu camí. Un dels seus objectius era convertir-se en escola pública: a bon RITME això també ho va aconseguir. I tot gràcies a l'esforç, el treball, l'engrescament i l'AMISTAT d'un bon grup de persones.

I lletra rere lletra, hem anat escrivint el nom de la nostra escola:

POMPEU FABRA, una escola que vol posar el seu gra de sorra en l'educació de PERSONES OPTIMISTES i MOTIVADES per l'aprenentatge, el creixement i la vida. Persones PARTICIPATIVES, que s'EMOCIONEN davant del món que els envolta i davant dels altres. Capaces de mantenir viva qualsevol UTOPIA que es plantegi un món millor. Persones ALEGRES que coneixen la necessitat de tenir la seva pròpia BRÚIXOLA per arribar a un bon port a bon RITME i sobretot que coneguin el valor de l'AMISTAT.

Pompeu Fabra: 50 anys educant persones lliures. 😊

Leonor Carbonell
Directora de l'escola

SETMANA DE... COMMEMORACIÓ DEL 50 ANIVERSARI DEL 15 AL 23 DE JUNY DE 2008

Volem aprofitar l'aniversari per recuperar entre tots i totes la història que ens va fer qui som per projectar-nos en el futur que volem ser.

Volem compartir el passat, el present i el futur de l'escola Pompeu Fabra amb tota la comunitat educativa.

Volem responsabilitzar-nos i sentir-nos membres actius i imprescindibles de la nostra història.

És per això que les activitats de la setmana es dissenyaran al voltant d'aquests eixos:

- Celebrar els 50 anys d'escola de manera pedagògic-festiva: dels que hi som, pels que hi som i oberta a la participació.
- Prendre consciència del pas del temps i les seves conseqüències: l'escola de fa 50 anys i l'escola d'ara.
- Apropar-se a la història de l'escola: passat i present.
- Conèixer els fets històrics i socials més propers a l'àmbit educatiu: aprenem dels grans, aprenem dels petits.
- Conèixer altres realitats educatives: l'escola rural, les aules hospitalàries, el tercer món, les presons.
- Participar del futur de l'escola: promoure actituds vers un futur educatiu més just i sostenible.

Totes les vostres aportacions seran benvingudes. 💡

Dipositeu-les a la bústia que hi ha a la Consergeria de l'escola.

La Comissió Setmana de...

CONSELL ESCOLAR

Aquest trimestre s'han celebrat les eleccions per a la renovació del 50% del Consell Escolar. En aquesta secció us hauríem d'explicar com han anat les eleccions i qui són els nous membres del Consell, però els articles per a la revista s'han d'entregar un mes abans d'acabar el trimestre, quan tot just acaba de començar el període electoral.

És per això que aprofitem la secció per fer-vos cinc cèntims del primer Consell d'aquest curs, celebrat el dia 13 d'octubre.

L'ordre del dia era el següent:

- 1) Lectura i aprovació, si s'escau, de l'acta anterior
- 2) Presentació curs 2008/2009
- 3) Memòria de gestió curs 2007/08
- 4) Presentació i aprovació del Pla General de Centre
- 5) Pressupost curs 2008/09
- 6) Beques de menjador i llibres de text
- 7) Informacions de l'AMPA
- 8) Calendari de reunions del Consell
- 9) Varis
- 10) Torn obert de paraules

Primerament es va explicar la configuració de la plantilla de mestres i monitors/es d'aquest curs. Es va fer també un balanç de l'estat de la matrícula i de la informació que en aquell moment es tenia sobre les diferents sol·licituds de beques i ajuts. Seguidament es va presentar i aprovar la memòria del curs 2007/08. Després es va donar a conèixer i es va aprovar el Pla General de Centre on queden recollits els objectius pel curs 2008/09 (entre ells la celebració del 50è aniversari), l'organització, els horaris, el calendari així com les sortides complementàries i les activitats extra-escolars. Un altre punt rellevant va ser la presentació i posterior aprovació del pressupost per aquest curs. Com ja sabeu l'escola destina un 0.7% del seu pressupost a tasques de solidaritat. En aquest consell vam acordar oferir aquests diners a l'entitat del barri del Congrés AFOCA. És una entitat de solidaritat, comerç just i viver d'empreses amb molts anys d'experiència en aquests camps. La pròpia entitat farà una col·laboració en el butlletí explicant el seu treball en el camp del comerç just.

Va ser un consell àgil però dens i llarg. Vam aixecar la sessió tard però amb el convenciment d'haver fet molta feina.

La presidenta del Consell

EL COMERÇ JUST: DE QUÈ PARLEM?

Quan parlem de COMERÇ JUST ens referim a una alternativa al comerç convencional, que apropa el productor al consumidor, sense intermediaris. Dit d'una manera entenedora, el COMERÇ JUST facilita que els petits productors, que no tenen accés a les grans cadenes comercials, tinguin una sortida digna i sostenible per als seus productes.

És per això que el COMERÇ JUST i el CONSUM RESPONSABLE van junts, no s'entén un sense l'altre.

Hi ha 3 condicions bàsiques que s'han de tenir en compte i complir alhora:

- 1.- Haver-hi una relació directa entre productors i consumidors, evitant tant com es pugui els intermediaris i/o especuladors.
- 2.- Establir un preu just que permeti al productor i a la seva família viure dignament del seu treball.
- 3.- Establir relacions i contractes a llarg termini que es basin en el respecte mutu.

Quins avantatges té el comerç just en comparació amb el comerç al qual estem acostumats?

Per al petit productor vol dir sortir de la marginació a la qual es veu empès per les grans cadenes comercials, i per al consumidor significa saber en tot moment d'on vénen els productes, qui els elabora i que són respectuosos amb el medi ambient.

Trobareu productes de COMERÇ JUST a:

*AFOCA c/ Cardenal Tedeschi, 67
cantonada amb c/ Espiga*

HEM PARLAT AMB...

Amb motiu del 50é aniversari de l'escola mantenim una conversa amb en David Carbonell i Carvajal, alumne durant els anys 70 i principis dels 80, i actualment pare de 3 alumnes de l'escola: l'Àfrica, en Romà i en Lluç.

Valors

“L'escola als anys 70 i em sembla que fins a finals dels 80 era una cooperativa de pares i mestres integrada al CEPEC (Col·lectiu d'Escoles per a la Escola Pública Catalana), això implicava una educació en català, plural, diversa i oberta, molt diferent a l'ensenyament que oferien l'escola “nacional” o privada laica i religiosa.”

Infraestructures

“Fins fa 6 anys l'escola estava dividida en diferents locals al barri del Congrés: el niu, el cep, Felip II i Puerto Príncipe. El xalet és posterior. Aquesta divisió comportava problemes de logística, però també implicava més llibertat. Jo vaig estar 4 cursos estudiant al barracons (a l'EGB durava fins a 8é) instal·lats al pati del cep i que tants problemes va originar amb els veïns. De fet cada matí al arribar havíem de recollir les escombraries que aquests ens tiraven al pati com a protesta.”

Mestres

“La llista de mestres és molt llarga: l'Anna Ribas, el Pere Joan, la Maite, el Vaquè, la Mercè, el Santi Bolívar, la Montserrat, el Pertegàs,... i molts d'altres importants que segur que em deixo. La relació amb els mestres era més familiar que actualment. La majoria dels mestres s'estaven molts anys a l'escola i la relació entre mestres, pares i nens era molt fluida. Aquesta familiaritat també era treballada amb l'organització de moltes celebracions com carnestoltes, el tió, la castanyada, els jocs florals o les olimpíades i d'altres més reivindicatives en les que tota l'escola hi participava. Això afavoria el sentiment de pertànyer a un col·lectiu.”

Educació

“L'educació era llavors molt diferent de la que oferien les altres escoles i semblant a la actual. Donava molta importància als interessos dels alumnes, al treball en petit grup, a l'atenció a la diversitat, etc. en definitiva davant una educació que només valorava l'adquisició de coneixements, l'escola ofería un ensenyament integral on l'alumne a més de coneixements adquiria una manera de treballar-los. També cal destacar les sortides al teatre, cinema, museus, etc. o les colònies.”

Festa a l'escola any 1972 (qui sóc)

Festa a l'escola any 1978

Anècdotes

“Hi ha moltes coses curioses que ens han passat a l'escola: La piscina que hi havia al pati del cep i on a l'estiu ens banyàvem i més tard va ser ocupada per ànecs. També recordo que al mateix pati hi van instal·lar un camió desgavellat i els nens hi pujàvem a jugar. També recordo quan va morir Franco i les escoles van tancar i nosaltres continuàvem anant a escola, això sí, sense bata.”

“Els barracons també van ser motiu de moltes anècdotes, a part de recollir escombraries, del fred que hi feia a l'hivern o del cop que va començar a sortir fum blanc per un forat que comunicava la classe del costat perquè havien obert un extintor. La manca de gimnàs la solucionàvem anant a una escola del Guinardó o al gimnàs Yawara, depenent de les èpoques. També recordo quan fèiem les olimpíades a un estadi olímpic de Montjuïc mig abandonat i fantasmagòric O les colònies a Menorca que varem fer 8é o el del curs anterior que van anar a l'Alguer.”

Actualitat

“El principal canvi i més evident és el nou edifici: gimnàs, menjador, cuina, etc. encara que l'encant del niu o del cep es troba a faltar. Quan l'Àfrica va començar l'escola encara va estar tot un curs al niu i recordo especialment la festa de comiat dels vells edificis en que vaig coincidir amb molts excompans i mestres.”

La manera de fer de l'escola penso que no ha canviat tant, els valors, els mètodes, s'han adaptat a les noves realitats i a una societat més canviant i menys homogènia. La relació amb els mestres em sembla ara més professional i potser menys familiar (hi ha més moviment de mestres cada any), i la relació dels pares amb l'escola també ha canviat força. La implicació amb l'escola és ara més complicada i la societat, en general, menys compromesa.”

Silvia Benito Nenesich
(mare de 4rt, 2on i P3)

SAC DE CULTURA

LA PEL·LÍCULA: "NO ME DIGAS QUE TE BESE, PORQUE TE BESARÉ"

Sovint no sabem què és allò veritablement important a la nostra vida. Per això pel·lícules fresques i senzilles com *No me pidas que te bese, porque te besaré* mereixen la pena.

Es tracta d'una pel·lícula innocent, un conte per a adults que narra l'evolució del protagonista que aprendrà a plantejar-se allò que realment és important per a ell: com saber quan realment estimes algú? com saber que aprofites la vida? què vol dir ser normal? què significa ser discapacitat? on està la frontera entre la normalitat, la discapacitat i el fet de ser especial?

Després de veure la pel·lícula, i de fer-nos un tip de riure mentre la veiem, tenim el ple convenciment que és imprescindible trencar tòpics i que totes i tots som persones amb deficiències, però que, tanmateix, només algunes persones saben convertir-se en persones especials. Creuar la frontera que separa la normalitat i la deficiència per entrar al món dels "especials" pot donar un nou sentit a la nostra vida, ens pot ajudar descobrir qui som essencialment i què volem fer amb la nostra vida.

La pel·lícula també paga la pena de veure-la per comprendre com, moltes vegades, a la nostra escola, es viuen moments màgics de proximitat, de tendresa i de comprensió humana profunda gràcies al fet de ser una escola amb vocació d'integració i a compartir l'escolaritat amb l'escola d'Educació Especial dels Sants Innocents i de Carrilet.

En veure la pel·lícula comprendreu que aquestes experiències d'escolaritat compartida són realment importants per a les vostres filles i fills. Són el tipus d'experiències que marquen, positivament, el cor dels infants i que els ajuden a estimar i a comprendre el veritable valor de les coses.

Aneu al cinema a veure *No me pidas que te bese porque te besaré* i viviu en aquest nou nivell de consciència en el que totes i tots som especials.

Daniel Gabarró
Mestre de l'escola

TERTÚLIA LITERÀRIA: "PENÚLTIMO NOMBRE DE GUERRA", DE RAÚL ARGEMÍ

Penúltimo nombre de guerra és una novel·la complexa, pel que fa a la seva estructura, però aconsegueix enganxar el lector per la seva trama. Un periodista desperta en un hospital perdut a l'interior de la Patagònia després d'haver patit un accident de cotxe. El seu acompanyant és mort i al costat del seu llit, jeu un indi maputxe que ha assassinat a uns familiars i s'ha calat foc. El periodista malferit ens va descobrint la complexa personalitat de Cacho, un personatge camaleònic, a partir de les converses que manté amb el seu company d'habitació. Novel·la dura, cruel, que amb el tema de la identitat de fons, recupera un dels episodis més violents i dramàtics de la història recent de l'Argentina.

El passat 5 de novembre es va celebrar a la Biblioteca Garcilaso la tertúlia literària sobre aquesta novel·la amb la presència del seu autor. Raul Argemí és un escriptor argentí que viu des de fa anys a Barcelona i ha publicat diversos llibres de novel·la negra. L'autor, de pares argentins i avis catalans, es va iniciar en el món del teatre com a actor i director, però ho va abandonar tot per integrar-se en una organització política clandestina. L'any 1974 va ser detingut i va romandre a la presó fins l'any 1984. Va treballar aleshores com a periodista i es va instal·lar a la Patagònia. A partir de l'any 1999, abandona el seu país i s'instal·la a Espanya on comença a publicar les seves obres.

Esperem les vostres ressenyes!

AQUEST NADAL, CUINA JAPONESA

月見 "Mirar la luna"

Es una costumbre china. Se mira la luna llena, llamada "chuyu no meigetsu" (中秋の名月), hacia la mitad del otoño y así se festeja la llegada de esta estación y se agradece la cosecha del arroz.

Originariamente, esta costumbre sólo se realizaba en la Corte Imperial, pero con los años se extendió a todos los japoneses. Se dice que la luna llena de otoño es especialmente hermosa. Y la familia se reúne para contemplar su belleza, comiendo "tukimi dango" (月見団子), unas pequeñas bolas de harina de arroz, y bebiendo "Sake" (酒).

月見団子 (Tukimi dango)

Ingredientes (para 10 bolitas más o menos)

- 100g de harina de arroz
- 100g de azúcar
- 50ml de agua tibia

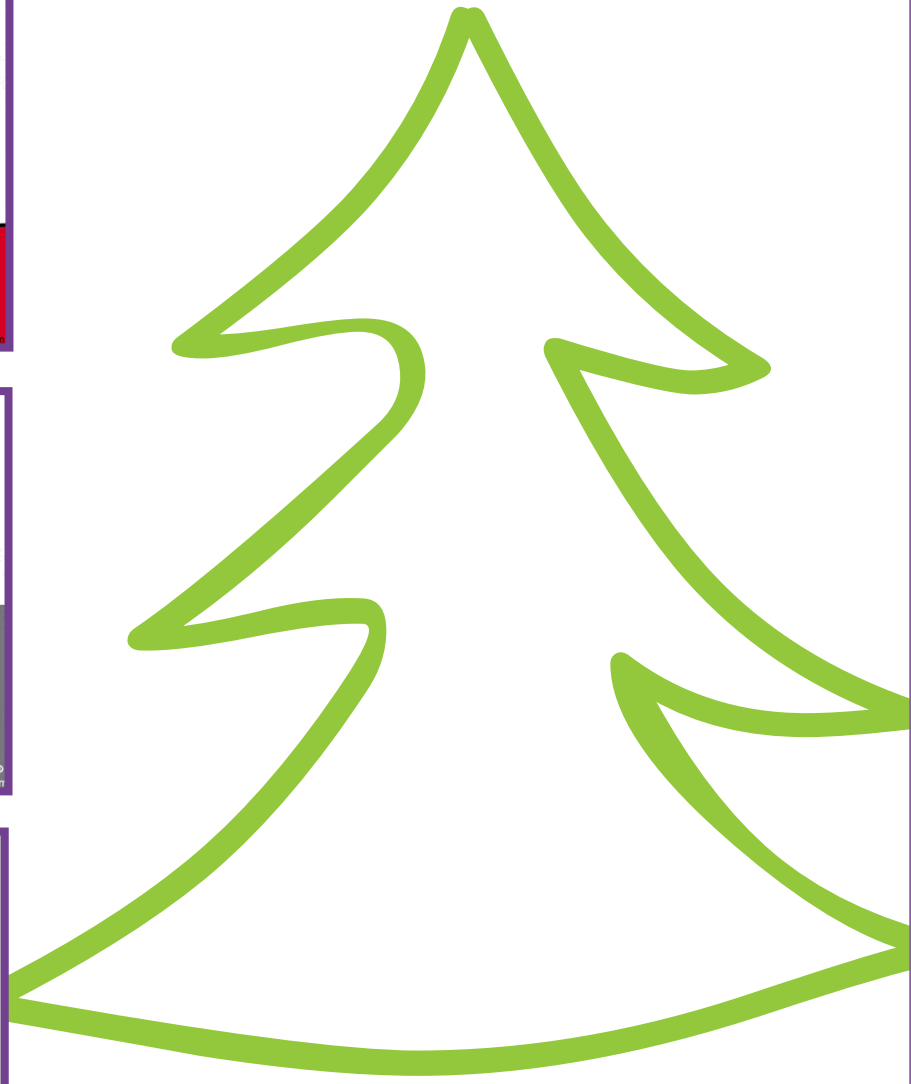
Preparación

- 1) mezclar muy bien la harina y el azúcar.
- 2) agregar el agua tibia poco a poco y amasar bien la mezcla con las manos hasta que los ingredientes queden bien mezclados.
- 3) una vez preparada la masa, cortar 10 piezas de 3 ó 4 centímetros más o menos, humedeciendo las manos con un poco de agua, hacer una bolita con cada pieza de la masa.
- 4) colocar las bolitas sobre un paño húmedo y cocer al vapor durante 20-30 minutos.
- 5) retirar del fuego y servirlos sobre un plato.

Harue Ahmed
(mare P4 i P3)

LA CRISI VISTA PER FORGES

SUMARI

- 2 L'EDITORIAL
- 3-5 EL TAFANER
NOMS DE CLASSES
- 7-11 DETALLS
LA CRISI
CRISI?... QUINA CRISI?
I, A MÉS A MÉS, EL NADAL
COM INFLUEIX L'ALIMENTACIÓ EN
EL COST DE LA VIDA?
- 12-14 L'AMPA PARLA
APRENDRE A TOLERAR LES
FRUSTRACIONS
SORTIDA DE LA TARDOR
NOTÍCIES
SORTIDA DE LA TARDOR 2008
- 16-17 EL RACÓ DE LA TÀSIA
- 18-20 50È ANIVERSARI
DISCURS INAUGURAL: CURS 2008-2009
- 21 SETMANA DE...
CONMEMORACIÓ DE L'ANIVERSARI
DEL 15 DE JUNY AL 23 DE JUNY 2008
- 22 CONSELL ESCOLAR
- 23 EL COMERÇ JUST: DE QUÈ PARLEM?
- 24 HEM PARLAT AMB...
- 26-27 SAC DE CULTURA
LA PEL·LÍCULA
TERTÚLIA LITERÀRIA
- 28 TOTS CAP A LA CUINA
AQUEST NADAL, CUINA JAPONESA
- 29-30 RACÓ D'ENTRETENIMENTS
LA CRISI VISTA PER FORGES

DISSENY I MAQUETACIÓ:
GEMMA SÁNCHEZ (MARE DE 3R)